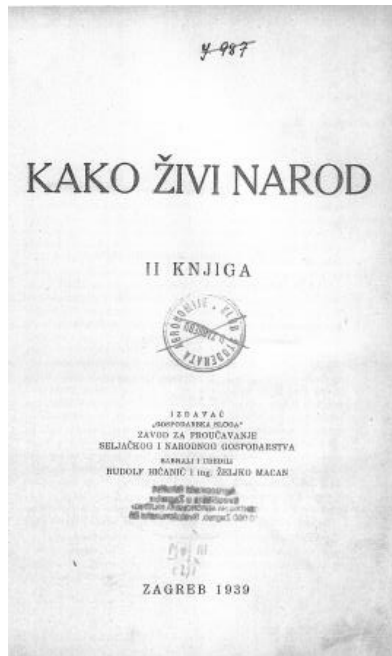

Prilog 5.4. Šmalcelj, I. (1939). Planinski stočari. Iz Bićanić, Macan, R. Ž. (1939). Kako živi narod. II knjiga. Izdavač: Gospodarska sloga, zavod za proučavanje seljačkog i narodnog gospodarstva, Zagreb.

pruga, u koju su, nota bene, zgruvani teški milijuni besko-
risno. Tek kad se preko Drvoljenca prelazi, primjećuju se neke
usjekline u stijeni preko kojih se ljudi svakodneвно vaze.

O Sv. Anti (13. VI.) izađu muškarci na planinu stalno
radi košnje. Dalmatinac, Podgorac kao i hrvatski Primorac
pokose sva manja i veća polja i poljica u kršu da skupe nešto
sijena za zimsku prehranu, pa se tek onda vraćaju u svijet.
Od Sv. Ante do Petrova (29. VI.) obavlja se i na primorskoj
i na dalmatinskoj strani košnja. Oko Petrova počinje se s
izgonom blaga u planinu na stanove. Ti su dani pomalo i
svečani. U rano ljeto počinje po Primorju nestajati vode,
cisterne se prazne, a do vode iz Vrulja (utoci podzemnih voda
u more) blago ne može doći, vrela živih nema gotovo nikako,
pa je jedini izlaz izgon blaga na planinu. Pored vode osuši se
i ono malo primorske vegetacije, koja je do tada mogla blagu
poslužiti kao hrana. Malo dana po Petrovu opuste sva pod-
gorska sela — u njima ostanu samo starci, poneka žena radi
brige oko pokućnice i posve mala djeca, dok se sve ostalo
laptlja na planinu.

U rano ljeto je boravak na planini bar donekle ugodan,
vode i paše ima obilje, pa prema tome i mlijeka, budući da je
veliki broj janjadi i jaradi još za boravka u Primorju prodan